

Manuel Moix, el fiscal més estimat pel PP de Madrid

El fiscal anticorrupció va ser un deixeble avantatjat de Jesús Cardenal, líder de l'ala més conservadora del ministeri públic durant el govern d'Aznar

Manuel Moix amb Esperanza Aguirre quan presidia la Comunitat de Madrid | Comunitat de Madrid

Fa només dos mesos que Manuel Moix és responsable de la Fiscalia Anticorrupció. Va ser designat el febrer passat pel fiscal general de l'Estat, José Manuel Maza (<http://www.naciodigital.cat/noticia/119598/jos/manuel/maza/historic/dreta/judicial>), que ara no pot dir que no estigués avisat. Quan el nom de Moix va començar a circular amb força com un candidat sòlid per a Anticorrupció, ja era un secret a veus en els àmbits judicials de Madrid l'existència d'unes gravacions fetes per la Guàrdia Civil en el marc d'un cas de corrupció en què un sospitós l'esmentava entre elogis.

La conversa coneguda entre Ignacio González i l'exministre Eduardo Zaplana deixa en evidència Moix (http://www.elespanol.com/espana/tribunales/20170420/209979121_0.html): "Jo vull veure si podem col·locar el tema del Fiscal Anticorrupció, saps? I? jo crec que serà ell, si surt és collonut, perquè el que volen posar de fiscal? El que volen posar de Fiscal Anticorrupció, et dic jo a tu, que jo ja ho vaig intentar en el seu dia, però no tenia no sé quin requisit. Ell era el fiscal cap de Madrid, que és un tio...es diu Moix, és un tio seriós i bo?."

Sembla que des de la Unió Progressista de Fiscals es va fer arribar un avís a Maza, però tot i aquest advertiment, el fiscal general va insistir en el nomenament (http://politica.elpais.com/politica/2017/02/23/actualidad/1487878963_766316.html). L'anterior responsable d'Anticorrupció, Antonio Salinas, havia renunciat després de 13 anys en el càrrec. Salinas no havia estat, precisament, un fiscal considerat hostil en l'entorn del PP. Però a mesura que els escàndols de corrupció anaven ofegant el partit en el govern, la pressió dels cercles governamentals per trobar aliats en l'aparell judicial i fiscal eren majors. Moix va ser vist com un

candidat ideal per asserenar els ànims al PP.

Forjat en l'escola de Jesús Cardenal

Nascut a Madrid el 1958, Manuel Moix es va forjar a l'ombra de Jesús Cardenal, designat fiscal general de l'Estat pel govern de José María Aznar (1996-2004). De posicions molt conservadores, Cardenal va tenir a les seves ordres Manuel Moix com a fiscal de la seva secretaria tècnica. Des d'allí va passar el 2003 a la fiscalia del Tribunal Suprem de Madrid, en pugna amb Mariano Fernández Bermejo, el candidat del sector progressista de la Fiscalia, que després seria ministre de Justícia amb Rodríguez Zapatero.

Manuel Moix era des del 2015 fins al febrer passat fiscal del Tribunal Suprem. Però va ser com a fiscal cap de Madrid que es va donar a conèixer en nombrosos assumptes als quals va imprimir el seu segell diguem-ne més personal.

Dur amb Elpidio Silva, suau amb Aguirre

Va ser Manuel Moix qui va impulsar l'acusació contra l'aleshores jutge Elpidio Silva per empresonar l'expresident de CajaMadrid Miguel Blesa. El va acusar de prevaricació i d'actuar de manera maliciosa en el cas. Moix va prendre la decisió de representar ell mateix en persona a la fiscalia en el judici. Silva va ser inhabilitat per un període de 17 anys.

El nom de Moix va tornar a aparèixer quan el fiscal cap madrileny va rebutjar acusar l'expresidenta de la Comunitat, Esperanza Aguirre, d'un delictes de desobediència civil quan l'abril del 2014 va fugir de la Guàrdia Urbana després d'aparcar sense permís a la Gran Via de Madrid. Moix va qualificar l'actuació d'Aguirre com a falta, no pas com a delictes.

Amenaçador amb els mitjans, indulgent amb Rato

Quan alguns mitjans de comunicació, com *eldiario.es* (http://www.eldiario.es/politica/Fiscalia-perseguir-publicaron-correos-Blesa_0_216278639.html), van començar a publicar informacions sobre l'escàndol de les *targetes black*, entre elles els correus electrònics de Blesa, Moix va advertir que els correus s'havien obtingut de manera il·lícita i això podia tenir conseqüències penals (l'article 197 del codi penal preveu penes d'entre dos i quatre anys de presó).

En canvi, Moix es va oposar a l'empresonament de Rodrigo Rato quan l'exvicepresident del govern i expresident de Bankia va ser condemnat recentment a quatre anys de presó pel cas de les *targetes black*. Moix va decidir no demanar mesures cautelars mentre no es resolgués el recurs presentat per Rato. Un cop més, la balança de Moix es va decantar cap al costat del poder.